

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Met wat deuotie dat wy ons moeten tot de Feestdaghen bereyden, ende
de soeticheydt Godts beweghen. Dat I. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Goddelycke soeticheyt, vvaer door Godt
sijn vvtuercoren soo teerlijck bemindt,
soo vvijselijc regeert, soo bermhertelijc
vvederom roept alse dolen, ende alse
vvederom gecome zijn, soo t'hem vvaerts
treckt ende ontfanght, betoonende dat de
Goddelycke voorsinnicheyt nimmermeer
en ghebreeckt ter begheerten der vvtuer-
coren, ja dat meer is, vvat hen ghebreeckt
dat sulcks vvt den schadt van sijn verdien-
sten betaelt vwordt.

*Met wat deuotie dat wy ons moeten
tot de Feestdaghen bereyden, ende
de soeticheydt Godts beweghen.*

DAT I. CAPITTEL.

AL dese Maeght op den nacht
die comt voorz de Vigilie van ker-
mis een groot deel van dien son-
der slapen voorz de Mettenen ouer-
ghezaght hadde ende herknaerde
de woordē van dat Respons. De illa occulta, &c.
soose seer verheught was / opghetrocken inoz-
dende inden Gheest/heeftse verstaen den Heere
Jesum als stille rustende inden schoot van
Godt den Vader/dooz een de soertste gherustic-
heypdt / tot den welcken ghestiert werden inde

Bb 4

getyc.

gelyskenisse van eenen doimp alle de begeerten
vande personen die van inepninghe waren
den toecomenden feestdagh met denotie v
bieren. Maer de Heere Iesus heel bloumig
ende delicateit die sondt wt syn Goddelijc hert
een wonderlyck schynsel in dien doimp / wae
dooz hen den wegh werdt geopent om tot hen
te comen/dooz welch schynsel alsse elck byson
der by Godt op quamen/ heeftse verstaen da

Hoe pro-
sijtelijck
die hen ootmoedelyck hadden beuolen ind
dat het is
bem te be
velen in
eens an-
ders geber
ghebeden/ van d'andere quamen inder manife
sten al oft sy niet de handen van d'andere he
leypdt hadden gheworzen aen beyde sijden on
derset/sonder falē ter rechter bane/doozt licht
vante Goddelijk herte/tot den Heere. Maer

die haer betrouwende op haer eygen pooghen
ende gebeden den feestdagh dewotelijc beger
de te bieren/ sulcke tredende sountijds bryuen
den wegh werden belet dooz dien sy den wegh
niet en wisten. Toch/ sountijds dooz het licht
dat haer van Godt gegenē wert naert struc
kelen quamen sy weverom tot hem. Ende so
sy begheerde te weren / hoe dat de Goddelijke
goedertierenheydt haer gheweerdichde te vo
ghen tot elck vande susters/ so heeftse verstaen
hoe datse terstondt werden vervoert tot de russ
plaetse vande vaderlycke soeticheyt voor der
Sone Godts/ ende dat elck van haerlieden in
hem haer ghenoeghe was scheppende : noch

De Heere
vort op
veel ma-
bieren
feest be-
rselen.
elck van haerlieder die genoot den Heere vooy
sdo veel als sy cosie begrijpen met syn volle be
geerte / al oft de Heere hem alleen aen een van
haerlieden gegeuen hadde. Sommige die om
helsden hem als een teer ionck kindeken dat
vooy ons mensche gheworzen was; andere die

Dyde

Droegen haerliedē t' hemwaerts als een eerēn
haren ghetrousten vrient/ aen den welcken sp
alle haerlieden secreteen des herten souden heb-
ben moghen te kennen geuen: andere als ver-
eensigt met den blominigen Bryndegom wt-
vercozen onder dupsent dupsendē/deden hein
silcken feest aen/ ghelyck de genoechte des her-
ten haerlieden t' hemwaerts dreef. Hier werdt
oock elck ghegunt dat sp souden vrolycke ghe-
noechten in hem scheppen na haer eyghen be-
gheerte. Nu dan dese voorts comende op haer
ghewoonlycke maniere / vielse voor de voeten
van haren Heere/ seggende: Hoedanigh verept-
sel mijnen alderliefsten Heere sal het mijne mo-
ghen zyn/ oft wat dienst salich connen bewij-
sen aen d' salichste Moeder op dese feeste van
haer heylischte baringhe/ daer ick mi ooc haer
ghetijden (waer in ick door belosten der religie
ggehouden ben) door cranchert des lichaems
achter gelate hebbe te lesen: so scheen de Heere
als medelyden hebbende mit sijn arme/ alle de
woorden diese tot den lof Godts oft tot winste
der sielen soo int sprekken als int bestieren den
Aduent gheduerende ghesproken hadde/ min-
nelijk te presenteren aen sijn soetsie moeder die
wonderlyck nessens hem inde glozie sadt / tot
verbullingē van alles/ waer door sp versuy mit
hadde haer met behoorlycke eere ende dienst te
vereeren / daer by voegende alle de vrucht die
door die woorden van dien persoon aen d'au-
dere tot het leste des werelts toe sal moghen co-
men. Dit ontfinck de Moeder des Heeren als
seer aengenaem / ende sp scheen daer wonder-
lyck mede verciert te zijn. Aldus dan de devote
siele by haer comende badt haer datse haren
eenighen Sone voor haer soude verbidden /

Bb 5 maer

maer sy door moederlycke goedertierentheyt
heel ghepaeyt zynde neyghde haer t'haer-
waerts ende daer na met soete omhelsinghen
ende kuskens haren eisigen Sone feest bewij-
sende batse vooz haer met dusdanige woorden.
Laet v affectie mynen lieftien Sone die met
intjn affectie heel vereenighe is/crachtelick b
doen brygghen tot de ghebeden van dese uwa-
vtendinne. Daer na dese blypende met haren
beminden/sprack hem met dese woorden aen.
O soeticheyt mynder sielen/mijnen beminsten
Jesu/o mijnen alderghewensten/ mynen lief-
sten bouen alle dat minnelick is. Alsse dese en
noch meer andere lieflieckheyt vermenichvul-
dichde/heeftse tot den Heere geseyt. Wat bruch-
ten sullen dese woorden voortgaenghen die
mijn onsmakelijcke verwozapentheyt voortga-
bringt. De Heere heest gheantwoort: wat leyde
daer aen hoedanich dat het spaen is daer men
met soete de specterghen ende costelijcke welrieckende sal-
en amou- uen mede ommervoert alsse al enen wel riecke.
rense In dier voeghen als my yemandt aenspreke-
voorde de/seydt: Alder soetien Heere/etc. hoe wel hy die
zen ic spreekt onweerdich hem acht dooz sijn eyghen
sprekken. verwozapentheyt/des niet-te-min de ingebooye
soeticheyt van mijn Godtheyt tot het innichste
toe in haer seluen veroert zynde/seyndt tot my
seluen de weleieckenheyt van een wonderlijs-
ke ghenoechlijcke heyt/ende ooc tot sulcken een
die mijn soeticheyt dooz liefsden met sijn woord
den soo beweeght / stortse wt den reuck bands
ewighe salicheyd.

Inde